

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Tư, ngày 26/04/2023

NỘI DUNG HỌC TẬP “TỊNH KHÔNG PHÁP SƯ GIA NGÔN LỤC”

“CHƯƠNG II: PHƯƠNG PHÁP TU TRÌ NIỆM PHẬT”

NÓI RÕ VỀ CÁCH GIỮ TÂM (PHẦN HAI)

Trong cuộc sống thường ngày hay trong tu hành chúng ta phải giữ tâm như thế nào? Hàng ngày, chúng ta thường tùy thuận để tâm trôi theo tập khí, theo dòng vọng tưởng của mình, chúng ta không tâm quán chiếu xem mình đang dụng tâm gì. Chúng ta thường dùng tâm tư lợi trong đời nhân xử thế, tiếp vật chứ chúng ta không dụng tâm vị tha. Trong **“Kinh Hoa Nghiêm”** Đức Phật nói: **“Thời kỳ Mạt Pháp chúng sanh Diêm Phù Đề bất hiếu Cha Mẹ, bất kính Tam Bảo, không làm việc thiện, chuyên làm việc ác!”**. Hiện tại, xung quanh chúng ta mọi người chỉ **“tự tư tự lợi”**, chỉ nghĩ đến mình, lo sợ mình và con cái mình đời khổ nhưng không lo nghĩ cho người khác. Nếu chúng ta xem việc người khác đời khổ, việc người khác mất đi sinh mạng cũng như việc chính mình đang đời khổ, chính mình sắp mất đi sinh mạng thì chúng ta sẽ dụng tâm hoàn toàn khác!

Hòa Thượng nói: **“Trong đời nhân xử thế tiếp vật hay trong tu hành chúng ta phải tuân thủ các nguyên tắc đó là “nhìn thấu, buông xả, tự tại, tùy duyên, niệm Phật”. Nếu chúng ta có thể giữ các nguyên tắc căn bản này thì chúng ta sẽ không có sai lầm, mọi việc chúng ta đều giao cho Phật Bồ Tát, Thần Hộ Pháp an bài”**. Chúng ta đã nghe qua những nguyên tắc căn bản này hàng trăm lần nhưng chúng ta vẫn không làm được. Chúng ta chưa thể nhìn thấu rằng, người khác sai lầm là do họ chưa được dạy vì vậy chúng ta vẫn sinh khởi phiền não, xung đột.

Hôm qua, Hòa Thượng nhắc chúng ta phải luôn giữ **“tâm chân thành, thanh tịnh, bình đẳng, chánh giác, từ bi”**. Chúng ta phải thường phản tỉnh mình có đang dùng tâm này hay không? Tâm này chính là tâm Phật, nếu chúng ta có tâm này thì chúng ta mới đủ tư cách học Phật, đủ tư cách làm cư dân của thế giới Tây Phương Cực Lạc. Trong đời nhân xử thế, chúng ta phải giữ các nguyên tắc **“nhìn thấu, buông xả, tự tại, tùy duyên, niệm Phật”**.

Hòa Thượng nói: **“Đại Sư Chương Gia đã dạy tôi, người chân thật học Phật, chân thật hoàng pháp lợi sanh thì không cần phải lo nghĩ đến đời sống, tiền đồ của chính mình, Chư Phật sẽ hộ niệm, Thần Hộ Pháp sẽ chiếu cố chúng ta”**. Chúng ta toàn tâm, toàn lực vì người lo nghĩ thì chắc chắn sẽ có người vì chúng ta mà lo nghĩ. Chúng ta lo cho người chính là chúng ta lo cho mình. Hiện tại, tôi đi đến nơi nào tôi

cũng có rau sạch để ăn. Sắp tới, chúng ta trồng rau sạch ở tỉnh Sóc Trăng, khi đó nếu tôi về các tỉnh phía Nam tôi sẽ cũng có rau sạch để ăn. Chúng ta đã xây dựng quy trình làm đậu sạch ở thành phố Đà Nẵng, ở Sơn Tây, hôm nay, chúng ta sẽ lắp đặt tiếp quy trình làm đậu sạch ở tỉnh Sóc Trăng. Hòa Thượng từng nói: “**Nếu một đạo tràng chân thật tu hành mà người ở nơi đó bị đói thì Thần Hộ Pháp ở đó sẽ bị điều tra nguyên nhân!**”. Ở đây, tôi gần như không thể bị đói, ngoài vườn tôi trồng rất nhiều loại rau củ như khoai, su su, đậu, rau.

Hòa Thượng nói: “**Chúng ta chỉ cần một lòng một dạ làm theo những lời giáo huấn trên Kinh điển, chúng ta không cần phải lo nghĩ về những điều khác! Phật pháp trọng thực chất, không trọng hình thức**”. Chúng ta phải thật làm, thật y theo lời giáo huấn của Phật, của Hòa Thượng. Nếu chúng ta làm mà chúng ta muốn người khác biết những việc chúng ta làm thì chúng ta đã dụng tâm sai.

Tôi làm rất nhiều việc nhưng tôi không bao giờ nhận thù lao nên có người nói rằng tuy tôi không tham tiền nhưng tôi tham danh. Nhờ Phật pháp màu nhiệm, Long Thần Hộ Pháp chiếu cố nên tôi có một chốn thanh tu như hiện tại, đã từ lâu, ở nơi này, tôi không đón tiếp khách. Người khác nhắc tôi còn tham danh nên tôi phải cố gắng đối trị. Đó là họ nhắc nhở, họ thành toàn cho chúng ta.

Khi chúng ta tổ chức Lễ tri ân Cha Mẹ, có người cho rằng chúng ta “*làm màu*”, chúng ta làm vì “*tự tư tự lợi*”, “*danh vọng lợi dưỡng*”. Chúng ta tổ chức Lễ tri ân nhiều năm mà chúng ta không nhận bất cứ thứ gì thì họ nói rằng, chúng ta làm như vậy để chiêu dụ đồ chúng, để tương lai chúng ta sẽ thu lợi nhuận. Họ nói như vậy thì chúng ta càng nỗ lực để chúng ta cho đi nhiều hơn, suốt cuộc đời này, chúng ta sẽ chỉ cho đi!

Khi tôi đi mua túi bóng để bọc trái mướp tránh cho sâu bọ ăn, tôi tặng rau sạch cho người bán hàng, họ rất ngạc nhiên. Tôi cũng nhiều lần tặng rau sạch cho nhà hàng ăn chay ở gần đây. Có một bà cụ bán hàng ở chợ, bà rất chân thành, ngày trước bà thường tặng tôi bánh mì, đậu tươi, tôi nhớ ơn đức của bà. Khi tôi mới về đây, bà còn khỏe, khi đi ngang qua đây bà cũng ghé thăm tôi. Bà chỉ bán một ít hàng hóa, số tiền kiếm được rất ít nhưng bà cũng phát được tâm cúng dường. Bà niệm Phật, nghe đĩa Hòa Thượng Tịnh Không, bà biết tôi là người dịch đĩa nên bà có tâm rất tri ân. Gần đây, tôi không gặp bà, tôi hỏi con gái bà thì biết bà đang bị bệnh nặng, tôi gửi tiền nhờ cô mua tặng bà những món ăn mà bà thích. Đó là ý niệm tri ân, báo ân. Bình thường, họ nghĩ đến chúng ta, họ tặng cho chúng ta chút đồ, khi có cơ hội thì chúng ta tặng quà lại cho họ. Phật pháp chú trọng ở thật làm, chúng ta phải ứng dụng Phật pháp trong cách đối nhân xử thế hàng ngày.

Gần đây, khi tôi đi mua cây về trồng, tôi cũng tặng rau cho họ. Lần thứ hai, khi tôi đến mua cây, họ chờ tôi vào tận trong vườn và chọn cho tôi những cây to, có trái nhưng họ vẫn bán cho tôi với giá như cũ. Khi tôi được gửi tặng nhiều máy nghe pháp tôi cũng tặng cho họ một số chiếc. Trong đối nhân xử thế, chúng ta phải có ý niệm để người khác

có được lợi ích. Nếu chúng ta muốn mình có được lợi ích thì chúng ta đã dụng tâm sai. Chúng ta đừng cho rằng mình niệm Phật đúng số lần, đúng buổi thì đó là thật tu nhưng thật tu là chúng ta ứng dụng những điều đã học vào trong cuộc sống.

Hòa Thượng nói: **“Nếu chúng ta có thể làm theo được những lời giáo huấn của Phật ở trên Kinh thì chúng ta sẽ tương ứng với Phật Bồ Tát, Phật A Di Đà. Ở đời, chúng ta rất khó có được phương hướng, mục tiêu đời sống chuẩn xác, chúng ta có được điều này là nhờ chúng ta được tiếp nhận sự giáo dục đời sống thuần lương, tốt đẹp. Nếu chúng ta có phương hướng, mục tiêu đời sống chuẩn xác thì chúng ta là người chân thật hạnh phúc!”**. Chúng ta có được đời sống thuần lương, tốt đẹp thì đây chính là đời sống của Phật Bồ Tát. Khi Phật Bồ Tát đến thế gian, các Ngài không tìm một chốn an tịnh mà các Ngài đều rất tích cực vì chúng sanh.

Khi Hòa Thượng giảng **“Kinh Hoa Nghiêm Áo Chi”**, Ngài nói: **“Thích Ca Mâu Ni Phật suốt 49 năm giảng Kinh, nói pháp. Ban ngày, Ngài giảng cho chúng đệ tử, cho chúng sanh hữu hình. Ban đêm, Ngài ngồi tĩnh tọa, trong Thiên Định Ngài giảng Kinh cho Thiên nhân”**. Đời sống của Phật tích cực đến mức độ như vậy! Nếu chúng ta gặp được người dạy chúng ta biết cho đi, biết hy sinh phụng hiến thì chúng ta sẽ làm theo họ. Nếu chúng ta gặp người **“tự tư ích kỷ”**, họ dạy chúng ta độc chiếm của người thì chúng ta cũng sẽ làm theo họ.

Hòa Thượng nói: **“Người xưa dạy chúng ta làm người tốt, giữ tâm tốt. Đây là nhất thế giáo dục, sự giáo dục tốt nhất ở thế gian. Chúng ta có đời sống tốt như vậy thì đời sau chúng ta có thể sinh thiên, sáu tầng trời cõi dục đều là nơi ở của người tốt. Người xưa thường nói: “Xử lý việc khó, xử lý việc con người càng khó”. Con người đều là phàm phu, tâm của phàm phu thiên biến, vạn hóa, tùy theo cảnh mà chuyển nên họ rất khó hòa hợp, ở chung với nhau. Nếu chúng ta muốn đoàn thể hòa thuận, gia đình êm ấm thì chúng ta phải tuân theo một nguyên tắc duy nhất chính là chúng ta phải nhường nhịn, chúng ta phải mở rộng tâm lượng, tránh xung đột, va chạm”**. Chúng ta muốn được làm Tiên nhân, làm người thì chúng ta phải **“làm người tốt, giữ tâm tốt”**. Tâm phàm phu thiên biến, vạn hóa không thể lường được. Tâm chúng ta luôn bị cảnh chuyển chứ không thể chuyển được cảnh. Khi chúng ta sống trong đoàn thể, chúng ta phải nhường nhịn, mở rộng tâm lượng để bao dung, tha thứ.

Hòa Thượng nói: **“Tôn chỉ chính của “Sáu Phép Hòa Kính” chính là nhẫn nại và nhường. Nếu chúng ta không thể nhẫn nại và nhường thì chúng ta đã phá hoại đi sự hòa kính, phá hòa hợp tăng. Trong năm tội ngũ nghịch là nghiệp nhân của A Tỳ Địa Ngục có tội phá hòa hợp tăng. Chúng ta rất dễ phạm phải tội phá hòa hợp tăng, trong bất tri, bất giác chúng ta cũng có thể tạo tội này. Người một lòng hướng đạo, có thể nhẫn nhường thì mới có thể tránh được tội này”**. Năm tội ngũ nghịch, nghiệp nhân của A Tỳ Địa Ngục là tội giết Phật, giết Tăng, giết Cha Mẹ, phá hòa hợp

tăng. Trong đoàn thể, chúng ta phải tôn kính, tôn trọng lẫn nhau, nếu chúng ta tự cho mình là người bề trên, người giỏi hơn thì chúng ta sẽ gây ra thị phi.

Người xưa kể câu chuyện, sau khi một vị Hòa Thượng lắng nghe hai đệ tử phân trần việc đúng sai thì Hòa Thượng đều nói: “*Ông đúng!*”. Khi hai học trò đã đi, người thị giả nói: “*Con thấy Sư huynh hoàn toàn sai!*”. Lúc này, Hòa Thượng nói: “*Ừ! Ông cũng đúng!*”. Chỉ có vị Hòa Thượng đúng vì những người kia đã rơi vào phân biệt, chấp trước. Chúng ta cho rằng chúng ta bị ức hiếp, chúng ta cố gắng giải bày vậy thì chúng ta đã sai.

Ở thế gian, nếu chúng ta có phương hướng, mục tiêu chuẩn xác, chúng ta được tiếp nhận sự giáo dục thuần lương tốt đẹp thì chúng ta là người vô cùng may mắn. Nếu chúng ta không làm y theo lời Phật dạy thì chúng ta mang danh nghĩa là người học Phật nhưng chúng ta vẫn sẽ đi vào ba đường ác. Hòa Thượng luôn nhắc: “***Chúng ta phải làm y theo lời giáo huấn của Phật ở trên Kinh điển***”. Chúng ta muốn làm được điều này thì chúng ta phải giữ tâm tốt, làm người tốt. Trong bài, Hòa Thượng nói: “***Sáu cõi trời dục giới là nơi chốn để người tốt sinh về***”. Chúng ta muốn sinh về sáu cõi trời dục giới thì chúng ta phải là người tốt. Nếu chúng ta muốn về cõi Phật làm Bồ Tát Bất Thoái thì chúng ta còn phải đạt được nhiều tiêu chuẩn hơn!

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!